

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30.09.2002, sp. zn. 4 To 709/2002, ECLI:CZ:KSCB:2002:4.TO.709.2002.1

Číslo: 41/2003

Právní věta:

I. Pojem „jiný čin“ v ustanovení § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. je nutno vykládat tak, že nemusí jít pouze o jiný čin založený odlišným skutkem ve smyslu hmotného práva, ale může jím být i dílčí útok, popř. více dílčích útoků jednoho pokračujícího trestného činu. Tedy i v případě, že obviněný je stíhán pro dílčí útoky pokračujícího trestného činu, za jehož jiné dílčí útoky byl již pravomocně odsouzen, není vyloučen postup podle § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř., jsou-li splněny i ostatní podmínky tohoto ustanovení.

II. Při zastavení trestního stíhání podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř., musí být obviněný poučen i ve smyslu § 172 odst. 4 tr. ř. o možnosti domáhat se projednání věci, byť ustanovení § 314c tr. ř. samo odkaz na toto ustanovení neobsahuje.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 30.09.2002

Spisová značka: 4 To 709/2002

Číslo rozhodnutí: 41

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zastavení trestního stíhání

Předpisy: § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř.
§ 172 odst. 4 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Českých Budějovicích zamítl stížnost státního zástupce ve Strakonících proti usnesení Okresního soudu ve Strakonících z 23. 8. 2002 sp. zn. 1 T 87/2002.

Z o d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením ze dne 23. 8. 2002 sp. zn. 1 T 87/2002 rozhodl Okresní soud ve Strakonících tak, že podle § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř., z důvodu uvedeného v § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř., se

zastavuje trestní stíhání obviněného M. R. pro skutek spočívající v tom, že

1) v měsíci říjnu 2001 z bytu v té době jeho přítelkyně poškozené S. A. v S. odcizil videopřehrávač zn. Daewoo s dálkovým ovládáním nezjištěného výrobního čísla v hodnotě 2000 Kč ke škodě výše uvedené poškozené,

2) dne 10. 2. 2002 kolem 15. 15 hod. v prostoru supermarketu B. v S. po požití alkoholických nápojů si pod bundu vložil láhev bílého vína zn. Muškát o objemu 0,5 litru v ceně 67,90 Kč ke škodě firmy B.; s lahví prošel bez zaplacení pokladnou, byl následně zajištěn pracovníkem hlídací společnosti,

a to přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu ve Strakonících ze dne 20. 4. 1999 sp. zn. 1 T 55/99, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze 20. 5. 1999 sp. zn. 4 To 427/99 mimo jiné odsouzen pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e) tr. zák. a byl mu uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, který vykonal 19. 7. 2000.

Okresní soud takto rozhodl s odůvodněním, že z obsahu spisu je založeno důvodné podezření, že obviněný se uvedených skutků dopustil, tyto skutky však představují dílčí útoky jednoho pokračujícího trestného činu krádeže podle ustanovení § 247 odst. 1 písm. e) tr. zák., za který obviněný již byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonících ze dne 16. 1. 2002, sp. zn. 1 T 2/2002, doručeným obviněnému dne 7. 5. 2002. Citovaným trestním příkazem byl obviněnému M. R. uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin. Tento trest je trestem dostatečným. K tomuto trestu by mohl být ukládán společný trest podle ustanovení § 37a tr. zák., a pokud by se tak stalo, jednalo by se toliko o mírné navýšení již uloženého trestu.

Proti citovanému usnesení podala řádně a včas stížnost státní zástupkyně. Ve stížnosti namítla, že obviněný je stíhán pro dva dílčí útoky jednoho pokračujícího trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. e) tr. zák., jehož se měl dopustit jednak útoky popsány v napadeném usnesení a dále tím, že

- 20. 12. 2001 po 16.00 hodině po předchozím požití alkoholických nápojů odcizil z náprsní kapsy volně odložené bundy umístěné na věšáku v pivnici A. v S. mobilní telefon černé barvy zn. Philips Savvy nezjištěného výrobního čísla, uložený v pouzdře černé barvy, v hodnotě 2495 Kč ke škodě P. P. a

- 23. 12. 2001 po 20.00 hod. odcizil v objektu supermarketu K. v S. z prodejního pultu 1 ks deodorantu zn. Fa spray za 64,90 Kč, jednu láhev alkoholu zn. Country club za 155 Kč a jednu láhev whisky zn. Kentucky Jack za 194 Kč, tedy věci v celkové hodnotě 413,90 Kč ke škodě firmy K., v. o. s., se sídlem P., když toto zboží nezaplatil a prošel s ním přes pokladnu, kde byl zajištěn pracovníkem supermarketu,

a to přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu ve Strakonících z 20. 4. 1999 sp. zn. 1 T 55/99, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích z 20. 5. 1999 sp. zn. 4 To 427/99, mimo jiné odsouzen pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e) tr. zák. a byl mu uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, který vykonal 19. 7. 2000.

Napadenému usnesení státní zástupkyně vytkla, že pro postup podle § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. nebyly splněny podmínky, neboť mělo být rozhodováno nejen o společném trestu, ale též o vině pokračujícím trestným činem tvořeným jedním skutkem.

Podle § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal krajský soud z titulu podané stížnosti správnost všech výroků napadeného usnesení, proti nimž může stěžovatel podat stížnost, i řízení předcházející napadenému usnesení, a dospěl k závěru, že stížnost důvodná není.

Řízení předcházející napadenému usnesení nevykazovalo takové vady, které by vedly k jeho zrušení. Po nezávadně provedeném přípravném řízení byla k příslušnému okresnímu soudu podána obžaloba, po jejímž přezkoumání bylo rozhodnuto napadeným usnesením.

V tomto okresní soud vyložil, jakými úvahami se řídil při svém rozhodování a o jaká ustanovení trestního řádu opřel své rozhodnutí. Okresní soud se dopustil pouze pochybení rozvedeného níže, které však není takového rázu, aby vedlo ke zrušení napadeného usnesení.

Krajský soud se s úvahami okresního soudu ztotožňuje a tyto lze doplnit pouze následujícím způsobem. Podle § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. ve spojení s § 314c odst. 1 písm. b) tr. ř. může soud zastavit trestní stíhání, je-li trest, k němuž může trestní stíhání vést, zcela bez významu vedle trestu, který pro jiný čin byl obviněnému již uložen nebo který ho podle očekávání postihne. Citované ustanovení trestního řádu nelze vykládat striktně doslovně tak, že zastavit trestní stíhání z tohoto důvodu by bylo možno pouze za situace, kdy již uložený anebo očekávaný trest postihne pachatele za jiný trestný čin založený zcela samostatným skutkem. Pojem „jiný čin“ nutno vykládat tak, že tímto nemusí být pouze trestný čin založený odlišným skutkem, ale může jím být i dílčí útok, popřípadě více dílčích útoků jednoho pokračujícího trestného činu.

Pro tento závěr svědčí i stávající ustanovení § 12 odst. 12 tr. ř., podle něhož se skutkem rozumí též dílčí útok pokračujícího trestného činu, není-li výslovně stanoveno jinak. Opačný názor by mohl vést k nelogické situaci, kdy by bylo nutno konat hlavní líčení k „doprodání“ jediného dílčího útoku pokračujícího trestného činu, přičemž uznání viny pro pokračující trestný čin doplněný zmíněným jediným dílčím útokem by nepřivodilo naprosto žádnou změnu, pokud jde o právní kvalifikaci, posouzení společenské nebezpečnosti či úvahy o trestu. Takové řízení by bylo zcela formální a naprosto v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení.

Ustanovení § 172 odst. 2 písm. a) tr. ř. tak lze aplikovat právě na případ nyní projednávaný, kdy obviněný byl za dva dílčí útoky jednoho pokračujícího trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. e) tr. zák. odsouzen trestním příkazem sp. zn. 2 T 2/2002, přičemž další dva dílčí útoky téhož trestného činu jsou mu kladeny za vinu nyní.

V řízení 2 T 2/2002 byl obviněnému uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, tedy blíže horní hranici zákonné výměry pro tento druh trestu, a nelze pokládat za neadekvátní úvahu okresního soudu o tom, že pokud by obviněný byl uznán vinným i nyní projednávanými dílčími útoky pokračujícího trestného činu, měla by tato skutečnost nulový anebo jen minimální vliv na uložení společného trestu podle § 37a tr. zák.

Pokud jde o krajským soudem zmíněné pochybení okresního soudu, je nutno uvést, že jakkoli ustanovení § 314c tr. ř. neobsahuje výslovný odkaz na ustanovení § 172 odst. 4 tr. ř., bude namístě, aby obviněný i v řízení před soudem podle tohoto ustanovení byl poučen a bylo mu umožněno domoci se rozhodnutí o své nevině. Podle § 172 odst. 4 tr. ř. se v trestním stíhání, které bylo zastaveno z některého důvodu uvedeného v § 172 odst. 2 tr. ř., pokračuje, prohlásí-li obviněný do tří dnů od doby, kdy mu bylo usnesení o zastavení trestního stíhání oznámeno, že na projednání věci trvá, o čemž je třeba obviněného poučit.

Obviněný je tedy oprávněn ve lhůtě tří dnů ode dne oznámení tohoto usnesení krajského soudu prohlásit vůči okresnímu soudu, že trvá na projednání věci, a učiní-li tak, bude okresní soud muset provést řízení, v němž, neshledá-li žádný jiný důvod ke zproštění obviněného, vysloví sice vinu, ovšem trest neuloží (§ 227 tr. ř.).

Krajský soud ze shora uvedených důvodů stížnost státní zástupkyně zamítl, jak uvedeno ve výroku tohoto usnesení.